

Ramowy program studenckiej praktyki zawodowej w Akademii Jagiellońskiej w Toruniu

Kierunek Pedagogika **Specjalność Resocjalizacja i aktywizacja społeczna** **studia I stopnia, profil praktyczny**

Koordynator praktyk: dr Anna Więclawska

Cele praktyki

Praktyka stanowi integralną część studiów na kierunku Pedagogika o specjalności Resocjalizacja i aktywizacja społeczna.

Celem praktyk jest powiązanie poznanej teorii z praktycznym jej zastosowaniem w procesie resocjalizacyjnym, pogłębienie całokształtu wiedzy pedagogicznej w czasie zajęć z różnymi wiekowo i problemowo dziećmi, młodzieżą i dorosłymi, doskonalenie praktycznej działalności w procesie resocjalizacyjnym, opiekuńczo - wychowawczym i diagnostycznym, rozwijanie inicjatywy w organizowaniu i prowadzeniu zajęć resocjalizacyjnych, rekreacyjno - wychowawczych, opiekuńczo-wychowawczych i readaptacyjnych, kształtowanie w dalszym procesie wychowawczym pożądanych cech osobowości i tożsamości, pożądanej postawy etyczno-moralnej, emocjonalnej, wiązanie praktykanta z placówką i jej środowiskiem jako terenem przyszłej pracy zawodowej, kształtowanie pożądanej postawy zawodowej przyszłego wychowawcy, opiekuna, kuratora, terapeuty, pracownika służb.

Celem praktyk jest osiągnięcie efektów kształcenia określonych dla kierunku studiów, z uwzględnieniem efektów określonych dla specjalności:

Efekty kształcenia w zakresie wiedzy:

1. Ma uporządkowaną wiedzę na temat wychowania resocjalizującego, jego pedagogicznych, psychologicznych i społecznych podstaw.
2. Zna psychologiczne uwarunkowania niedostosowania społecznego.
3. Ma podstawową wiedzę na temat prawnych podstaw resocjalizacji.
4. Ma podstawową wiedzę o instytucjach resocjalizacyjnych, terapeutycznych i pomocowych przeznaczonych dla osób niedostosowanych społecznie oraz instytucjach działających w zakresie aktywizacji społecznej.
5. Zna systemy resocjalizacji i aktywizacji społecznej, a także obowiązujące akty prawne dotyczące wspierania osób z zaburzeniami psychospołecznego funkcjonowania i niedostosowanych społecznie.
6. Zna zasady i metody pracy resocjalizacyjnej i aktywizacji społecznej, a także zasady planowania działalności resocjalizacyjnej.

7. Zna rodzaje psychopedagogicznej diagnozy, jej metodologiczne aspekty, jak również metody i techniki diagnostyczne w resocjalizacji.
8. Zna poziomy profilaktyki społecznej, jej modele, strategie i rodzaje działań nakierowanych na zachowania ryzykowne.
9. Ma podstawową wiedzę o zasadach, metodach i środkach pracy resocjalizacyjnej.
10. Posiada wiedzę na temat typologii niedostosowania społecznego.
11. Ma podstawową wiedzę na temat wychowania opiekuńczego, jego psychologicznych, pedagogicznych i społecznych podstaw, a także funkcjonowania dzieci osieroconych naturalnie i społecznie w różnych zastępczych środowiskach wychowawczych.
12. Ma podstawową wiedzę na temat wychowania dzieci niepełnosprawnych oraz rodzajów niepełnosprawności, a także wychowania i wspierania dzieci niepełnosprawnych w instytucjonalnych formach pomocy.

Efekty kształcenia w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaprojektować i przeprowadzić badania pozwalające na poznanie rzeczywistości resocjalizacyjnej oraz wykorzystać wiedzę do zaplanowania konstruktywnych zmian.
2. Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania zachowań wychowanków placówek wychowawczo resocjalizacyjnych a także potrafi sporządzić diagnozę indywidualnego przypadku i środowiska.
3. Potrafi zaprojektować i przeprowadzić praktyczne działania profilaktyczne zapobiegające negatywnym skutkom zaburzeń psychospołecznego funkcjonowania i niedostosowania społecznego z uwzględnieniem zakresu aktywizacji społecznej.
4. Potrafi wykorzystać zasady i metody pracy resocjalizacyjnej i organizacji czasu wolnego do prowadzenia praktycznych zajęć z osobami przebywającymi w instytucjach wychowawczo- resocjalizacyjnych.
5. Potrafi rozwiązywać problemy wychowawcze poprzez zastosowanie w praktyce metod wychowania resocjalizującego lub technik interwencji kryzysowej.
6. Potrafi komunikować się z dziećmi, ich rodzicami oraz innymi osobami zaangażowanymi w realizację procesu oddziaływania resocjalizacyjnego.
7. Posiada umiejętność dostrzegania i identyfikowania problemów osób niedostosowanych społecznie a także konstruowania programów naprawczych.
8. Potrafi pracować w grupie, a także prezentować swój punkt widzenia uzasadniony wiedzą teoretyczną i praktyczną.
9. Potrafi opracować podstawowe narzędzia diagnostyczne i zastosować je do badania społecznego niedostosowania.
10. Potrafi adekwatnie dobrać środki i metody pracy w celu realizacji zadań pedagogiki resocjalizacyjnej. W działaniach praktycznych potrafi wykorzystać nowoczesne technologie.
11. Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę teoretyczną w odniesieniu do praktycznych działań z zakresu resocjalizacji i aktywizacji społecznej oraz profilaktyki i interwencji kryzysowej.
12. Potrafi inicjować i utrzymywać interakcje komunikacyjne z zastosowaniem technik negocjacyjnych i mediacyjnych.

Efekty kształcenia w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu wychowania resocjalizacyjnego i aktywizacji społecznej, rozumie potrzebę doskonalenia warsztatu pracy wychowawczej.
2. Jest wrażliwy na problemy osób niedostosowanych społecznie oraz podejmuje działania służące tworzeniu im wartościowego środowiska wychowawczego.
3. Ma świadomość wagi autorytetu wychowawcy w procesie wychowania resocjalizującego, a tym samym jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etyki zawodowej i doskonalenia własnego wizerunku wychowawczego.
4. Dostrzega i formułuje problemy etyczne w kontekście praktyki resocjalizacyjnej i aktywizacji społecznej oraz poszukuje sposobów ich rozwiązania nie naruszających godności, intymności i podmiotowości wychowanków.
5. Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach działających na rzecz osób niedostosowanych społecznie.
6. Jest odpowiedzialny za podejmowane działania z zakresu resocjalizacji i aktywizacji społecznej oraz świadomy roli, jaką pełni w tym procesie.

Program praktyk

Student powinien odbyć praktykę pod kierunkiem opiekuna wyznaczonego przez daną instytucję.

Praktyka na studiach niestacjonarnych jest praktyką ciągłą, w formie wolontariatu, ustalonego za porozumieniem stron. Trwa 6 miesięcy/24 tygodnie/720 godzin dla studiów I stopnia.

Praktyka powinna polegać na aktywnym, poznawczym i praktycznym uczestniczeniu w życiu i działalności instytucji, poprzez:

- zapoznanie się ze specyfiką instytucji, w której praktyka jest odbywana, w szczególności poznanie administracyjno-prawnych podstaw funkcjonowania instytucji, warunków materialnych i bytowych instytucji, budżetu instytucji, jego rozplanowania i przeznaczenia, itp.),
- poznanie organizacji pracy na terenie instytucji w zakresie wynikającym ze specyfiki danej instytucji (struktury, funkcji, celów i zadań, planowania pracy, klimatu i atmosfery, form i metod pracy, istniejących zespołów, kół zainteresowań itp.),
- poznanie współdziałania instytucji ze środowiskiem, szczególnie z rodzinami podopiecznych, wychowanków i skazanych placówek opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych,
- zapoznanie z prowadzoną dokumentacją,
- towarzyszenie opiekunowi w realizacji zadań z zakresu profilaktyki, readaptacji społecznej i probacji oraz działań o charakterze opiekuńczo-wychowawczym i resocjalizacyjnym,
- realizowanie innych prac zleconych przez opiekuna praktyki, a wynikających z pełnionej przez niego funkcji w ramach zatrudnienia w danej instytucji,

- hospitowanie czynności podejmowanych przez opiekuna praktyk oraz prowadzonych przez niego zajęć (min. 80 godzin),
- samodzielnie, pod kontrolą opiekuna, przeprowadzenie różnych form zajęć i czynności określonych przepisami resortowymi w wymiarze min. 80 godzin, po uprzednim zatwierdzeniu konspektu zajęć przez opiekuna lub samodzielne realizowanie jednego programu resocjalizacyjnego, planu pomocy postpenitencjarnej opracowanego i uzgodnionego z opiekunem praktyk w placówce.

Sposób dokumentacji praktyki

W czasie praktyki ciągłej student dokumentuje jej przebieg w DZIENNIKU PRAKTYK, do którego dołącza scenariusze prowadzonych zajęć, konspekty, arkusze obserwacji, realizowany program resocjalizacyjny, realizowany plan pracy postpenitencjarnej, dokumentację realizowanych czynności diagnostycznych.

Nad realizacją programu praktyk czuwa opiekun studenta w placówce, który sprawuje nadzór nad właściwym przebiegiem praktyki, udziela merytorycznych i metodycznych rad i wskazówek w czasie przygotowania zajęć, a po ich przeprowadzeniu wydaje stosowne zalecenia potwierdza w DZIENNIKU PRAKTYK przebieg każdego dnia praktyki. Po zakończeniu praktyki omawia ze studentem jej przebieg i wpisuje do DZIENNIKA PRAKTYK opinię wraz z oceną za wykonanie powierzonych zadań.

Swoją opinię o przebiegu praktyki zamieszcza w DZIENNIKU PRAKTYK również student.

Opiekun studenta na praktyce wypełnia także ZAŚWIADCZENIE (gdzie dokonuje m.in. weryfikacji osiągniętych lub nieosiągniętych przez studenta efektów kształcenia), będące dokumentem pozostającym w aktach studenta na Uczelni.

Warunki zaliczenia praktyki

W czasie trwania praktyki student prowadzi DZIENNIK PRAKTYK. Zamieszcza w nim dzienne sprawozdania z przebiegu praktyki oraz własne refleksje i spostrzeżenia. Do DZIENNIKA PRAKTYK dołącza scenariusze przeprowadzonych zajęć, konspekty, arkusze obserwacji, realizowany program resocjalizacyjny, realizowany plan pracy postpenitencjarnej, dokumentację realizowanych czynności diagnostycznych.

Nauczyciel – opiekun zamieszcza w DZIENNIKU PRAKTYK opinię słowną o studencie (wyrażającą stopień jego zainteresowania pracą z dziećmi, wychowankami i skazanymi, zaangażowania w realizacji zadań, jego obowiązkowości, aktywności, punktualności, efektywności działań) oraz ocenę cyfrową w skali obowiązującej na Uczelni (bardzo dobry, dobry plus, dobry, dostateczny plus, dostateczny, niedostateczny).

Pobyt studenta na praktyce powinien być potwierdzony pieczęcią placówki i podpisem Dyrektora.

Zaliczenia praktyk dokonuje koordynator praktyk na podstawie opinii i oceny wystawionej przez placówki, wypełnionego ZAŚWIADCZENIA, DZIENNIKA PRAKTYK i załączonych scenariuszy zajęć, konspektów, arkuszy obserwacji, realizowanego programu resocjalizacyjnego itp. oraz rozmowy ze studentem.

Student składa dokumenty praktyki do koordynatora praktyk na Uczelni nie później niż do końca kwietnia III roku studiów.

Praktyki mogą odbywać się m.in. w następujących instytucjach:

- zakłady karne, areszty śledcze,
- zakłady poprawcze,
- młodzieżowe ośrodki wychowawcze,
- -schroniska dla nieletnich,
- ośrodki rehabilitacyjno-readaptacyjne dla uzależnionych,
- ośrodki leczenia uzależnień,
- placówki socjalizacyjne,
- ośrodki socjoterapii,
- policja (w zakresie zadań profilaktyki i readaptacji społecznej),
- straż miejska (w zakresie zadań profilaktyki i readaptacji społecznej),
- kuratela sądowa,
- kuratorskie ośrodki pracy z młodzieżą,
- placówki opiekuńczo - lecznicze,
- instytucje systemu pomocy społecznej,
- poradnie psychologiczno-pedagogiczne (w zakresie problematyki niedostosowania społecznego),
- domy dziecka,
- inne – po zaakceptowaniu przez koordynatora praktyk.